

ת"פ 41881/03/20 - מדינת ישראל נגד אברהם טויטו

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41881-03-20 מדינת ישראל נ' טויטו (אחר/נוסף)

3.6.2021

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשמים אברהם טויטו

בא-כוח המאשימה: עו"ד מנאל אבו עאמר

בא-כוח הנאשם: עו"ד דותן דניאלי

החלטה

החלטה בעניין שלוש בקשות מיום 23.5.2021 ומיום 24.5.2021 והחלטה בעניין המשך ההליכים.

שלוש הבקשות אשר יידונו בהחלטה זו הן אלו:

א. בקשת המאשימה לצירוף פרטי השכלה וניסיון לחוות דעתו של מומחה כיבוי השריפות.

ב. בקשת ההגנה לקביעת מועד הוכחות נוסף שבו יעיד עד התביעה יעקב ק' (להלן - **יעקב**).

ג. בקשת ההגנה לקביעת מועד הוכחות נוסף, כדי לאפשר לה להגיש חוות דעת מהנדס מומחה בתחום ההצתות.

טענות הצדדים בעניין שלוש הבקשות הוגשו בכתב או נטענו בעל-פה (בדיון מיום 25.5.2021), כפי שיפורט להלן.

רקע ועיקרי העובדות הדרושות להחלטות בבקשות הנדונות

2. ביום 23.3.2020 הוגש נגד הנאשם כתב אישום, אשר לפיו הואשם בעבירת הצתה (לפי סעיף 448(א) רישא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**)) ובעבירה של שיבוש הליכי משפט (לפי סעיף 244 בחוק העונשין). כתב האישום תוקן בהתאם להחלטה מיום 30.6.2020.

3. תמצית עובדות כתב האישום המתוקן הן, כי בין משפחתו של הנאשם למשפחת ק', השכנים הגרים בדירה מול דירת משפחתו של הנאשם (להלן - **השכנים**), התגלע סכסוך, בין השאר על רקע טענות בעניין רעש והטרדה.

בחג פורים שחל ביום 9.3.2020, סמוך לשעה 10:30, עת היו השכנים בביתם, הצטייד הנאשם בחבילת נפצים, הלך סמוך למדרגות הכניסה לבניין, הדליק את הנפצים או חומר דליק אחר שטיבו אינו ידוע, והשליכם אל עבר חצר ביתם

של השכנים. כתוצאה מכך אחזה אש במצללה, במזרונים ובציוד נוסף שהיה בחצר ביתם והאש התפשטה אל תוך דירתם. הנאשם אשר הבחין בשריפה ביקש מעובר אורח להתקשר לכיבוי אש. לאותו עובר אורח לא היה טלפון, אך למרות זאת, על-פי הנתען, הנאשם נמנע מלהתקשר אל כוחות הכיבוי. חלף זאת, הוא נכנס לביתו והתריע בפני אמו על התפרצות האש וביקש ממנה, "אל תדברי יותר מדי, הרי זה לא אנחנו".

כתוצאה ממעשי הנאשם הנתענים, נגרמו נזקים כבדים לביתם של השכנים, כמפורט בכתב האישום. כך גם משפחת השכנים ואחרים נתקפו בהלה לנוכח השריפה והתפנו במהירות.

4. תשובת הנאשם לאישום ניתנה בדיון מיום 9.7.2020 (עמ' 3-4 בפרוטוקול). בעניין הנושאים הנוגעים לבקשות הנדונות בהחלטה זו, תשובתו הייתה כלהלן.

בעניין הסכסוך עם השכנים טען הנאשם, כי "לו עצמו, לא היה סכסוך כלשהו עם המתלוננים. היו טענות אבל לא סכסוך" (תשובתו לסעיף 1 בכתב האישום).

בעניין ההצתה, טען הנאשם כי כלל לא השליך דבר אל עבר חצר ביתם של השכנים, אלא לטענתו, רק זרק ברחוב 'שומים' או 'נפצים', וכי אינו יודע כיצד התרחשה ההצתה. לפיכך בעניין זה, הוא כופר מחוסר ידיעה. זו אפוא תשובתו בעניין זה (ההדגשות להלן אינן במקור):

מתוך תשובת הנאשם לסעיף 2 בעובדות כתב האישום:

"... הנאשם כופר בכך שהוא הצטייד בנפצים, וכופר בשאר התיאורים בסעיף 2. באותו מועד, בסביבות 10:30 לערך, **הנאשם זרק ברחוב שומים** (זה משהו שקטן שזורקים בבית כנסת בקריאת המגילה כאשר הקורא אומר "המן"). מדובר בדברים קטנים שאינם נפצים, הם לא יכולים להצית משהו, ובטח שלא מדובר בנפצים שמתוארים בכתב האישום. **הנפצים שהנאשם זרק הם היו על הכביש, לא סמוך לשום דירה.** אין לנאשם ידיעה אם מישהו אחר זרק משהו, מדובר בפורים והיו אנשים נוספים"

מתוך תשובת הנאשם לסעיף 3 בעובדות כתב האישום:

"אין מחלוקת שהייתה שם שריפה, **אבל לגבי אופן התרחשות השריפה, אנחנו כופרים מחוסר ידיעה...**"

תשובת הנאשם לסעיף 4 בעובדות כתב האישום:

"הנאשם כופר בנזקים המתוארים בסעיף זה מחוסר ידיעה, והוא גם כופר בכך שהוא גרם להצתה".

5. תמצית גרסת הנאשם בעניין אופן גרימת ההצתה היא אם כן, כי כלל לא השליך דבר אל עבר חצר ביתם של השכנים; את ה'שומים' או ה'נפצים' הוא זרק ברחוב, על הכביש; הוא כופר בכך שגרם להצתה; אינו יודע כיצד התרחשה.

זו בתמצית, אף הייתה גרסתו בעדותו מיום 25.5.2021, בכל הנוגע ל'שומים' או ל'נפצים' שהשליך ובעניין אופן התרחשות ההצתה. בדומה וכאמור, הנאשם כפר בסכסוך כלשהו בינו לבין השכנים.

6. תשובת הנאשם ניתנה כאמור, בדיון מיום 9.7.2020. ביום 14.9.2020 התקיים דיון לפי סעיף 144 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **חוק סדר הדין הפלילי**). בדיון זה הודיע בא-כוח הנאשם אלו עדים אין צורך להזמין (עדים 9 ו-11), ונקבעו שני מועדי הוכחות, ביום 29.12.2020 (אשר בוטל בהחלטה מיום 21.12.2020) וביום 5.1.2021. כן נקבע כי יוגש תיק מוצגים מוסכם, אשר הוגש ביום 27.12.2020.

בדיון מיום 5.1.2021 העידו תשעה עדי תביעה (שכנה הגרה בבנין שבו הייתה ההצתה; שישה שוטרים; שני חוקרי כיבוי שריפות). בהחלטה ממועד זה נקבע כי פרשת התביעה תושלם בדיון שנקבע ליום 18.5.2021 וכי פרשת ההגנה תישמע ביום 25.5.2021. בדיון מיום 18.5.2021 העידו שני עדי תביעה (בנם של השכנים ועובר האורח הנזכר בכתב האישום). לגבי יעקב, אשר אמור היה להיות עד התביעה האחרון, הודיעה המאשימה כי לא יוזמן להעיד. ביום 25.5.2021 נדונו שתי בקשותיה של ההגנה (בקשות ב' ו-ג) וכן נשמעה פרשת ההגנה, אשר במהלכה העיד רק הנאשם. תגובת ההגנה לבקשת המאשימה (בקשה א'), הוגשה ביום 31.5.2021.

א. בקשת המאשימה לצירוף פרטי השכלה וניסיון לחוות דעת מומחה כיבוי שרפות מטעמה

7. במסגרת תיק המוצגים המוסכם, הוגשה מטעם המאשימה חוות דעתו של מומחה כיבוי שריפות, עובד שירותי 'כבאות והצלה', מר משה משה (להלן - **המומחה**) (ת/14), אשר העיד ונחקר על תוכנה בדיון מיום 5.1.2021. במועד זה העיד גם מר שמוליק לוי, אשר בתקופת הכנת חוות דעת המומחה טרם הוסמך להיות מומחה כיבוי שריפות והיה בתקופת הכשרה, אשר היה שותף להכנות חוות דעת המומחה.

כבר במהלך חקירתו הראשית של המומחה עלו שאלות מטעם בית המשפט ומטעם באת-כוחה של המאשימה, הנוגעות לפגמים שלכאורה נפלו, בחוות דעתו, בכך שלא צורפו אליה פרטי השכלתו ופרטי ניסיונו. תמצית הסברו לכך היה כי בשבוע שבו הוכנה חוות דעתו חל שינוי בתוכנה אשר שימשה את שירותי הכבאות (מעבר מתוכנה הנקראת 'שלהבת' לשימוש בתוכנה הנקראת 'ניצוץ'). מחמת תקלות כאלה ואחרות, לא הצליחו להעביר את פרטי ניסיונו ואת פרטי השכלתו אשר הוטמעו באופן מובנה בתוכנת המחשב הקודמת ('שלהבת') אל התוכנה החדשה ('ניצוץ'), ולכן מידע זה הושמט מחוות דעתו. עוד הסביר המומחה, כי זמן קצר לאחר עריכת חוות דעתו, פרש לגמלאות ולכן המערכת הממוחשבת לא הייתה נגישה לו. בשל חסר זה, הודיעה באת-כוח המאשימה, כי תפעל להשלמת המידע האמור וכי תגיש

בקשה לצירופו (עמ' 123-125 בפרוטוקול).

8. בפתח ישיבת ההוכחות האחרונה שבה נשמעה פרשת התביעה (מיום 18.5.2021), ואף בסופה, הבהירה באת-כוח המאשימה כי ראיות התביעה יסתיימו באותו דיון, למעט העובדה שבכוונתה להגיש בקשה להוספת פרטי השכלתו של המומחה ופרטי ניסיונו.

בקשה זו, שאליה צורפו פרטי השכלתו ופרטי ניסיונו של המומחה, הוגשה ביום 24.5.2021, כתובה בכתב יד. כמפורט שם, השכלתו כוללת 12 שנות לימוד, תואר ראשון בהוראה משנת 2015, וחמישה קורסים שנתיים בנושאי כבאות (קורס כבאים בסיסי - בשנת 1992; קורס מפקדי צוותים - בשנת 1998; קורס חוקרי דליקות - בשנת 2006; קורס קצינים מנהלתי - בשנת 2007; קורס פיקוד ושליטה חומ"ס - בשנת 2010). בעניין ניסיונו הוסף כי היה לוחם אש במשך כ-10 שנים; קצין אפסנאות במשך כ-13 שנים וקצין חקירות במשך כ-7 שנים, שבמהלכם ערך מאות חקירות, ברובן היה ראש צוות החקירה וכן שימש קצין ארגון ומינהלה בשני קורסי חקירות.

נימוקי האיחור להגשת הבקשה היו נעוצים בכך שבמשך תקופה ממושכת נעשה ניסיון לדלות את המידע האמור מהתוכנה הקודמת שבה נעשה שימוש בשירותי הכבאות, אך ללא הצלחה ולכן הבקשה הוגשה באיחור, תוך צירוף המידע בכתב יד.

9. ההגנה התנגדה לצירוף המידע האמור. זאת בשל הגשת הבקשה לצירופו באיחור ניכר, לאחר שהעדים הנוגעים בדבר כבר העידו ומאחר שלטענתה, לא ניתן לתקן חוות דעת מומחה שהגישה המאשימה ובמיוחד אין הדבר אפשרי לאחר סיום פרשת התביעה. עוד נטען, כי אף אין מקום לאפשר את צירוף הדברים עתה, באופן המונע מההגנה לחקור את המומחה על ניסיונו.

10. נושא היעדר המידע בדבר פרטי ניסיונו ופרטי השכלתו של המומחה עלו בפתח עדותו (בדיון מיום 5.1.2021), בעקבות שאלות שבאת-כוח המאשימה הציגה לו ובעקבות הערות בית המשפט בנושא. הטעם לכך היה נעוץ בהוראות פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן - **פקודת הראיות**), בעניין אופן הגשת חוות דעת מומחה. הוראת סעיף 20 בפקודת הראיות, שעניינה 'חוות דעת מומחה ותעודת רופא', קובעת לאמור:

"בית המשפט רשאי, אם אין הוא רואה חשש לעיוות דין, לקבל כראיה, בכתב, חוות דעתו של מומחה בשאלה שבמדע, שבמחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית (להלן - חוות דעת)..."

הוראת סעיף 24(א) בפקודת הראיות מוסיפה, כי "חוות דעת, תעודת רופא ותעודת עובד הציבור ייערכו לפי הטפסים הקבועים בתוספת הראשונה או בדומה להם ככל האפשר". בהתאם לתוספת הראשונה, על חוות דעת מומחה לכלול את פרטי השכלתו ואת פרטי ניסיונו של המומחה ולאחר מכן את תוכן חוות דעתו.

11. לאחר בחינת טענות הצדדים בעניין בקשתה הנדונה של המאשימה, לא מצאתי טעם טוב שלא לאפשר את צירוף פרטי ניסיונו והשכלתו של מומחה כיבוי השריפות מטעם המאשימה. זאת מהטעמים הבאים:

ראשית, חוות דעת המומחה הוגשה בהסכמה במסגרת תיק המוצגים המוסכם שהוגש קודם לשיבות ההוכחות, מבלי שעלתה טענה כלשהי מטעם ההגנה בדבר החסר במידע האמור. חסר זה הועלה במסגרת החקירה הראשית כחלק משאלותיה של באת-כוח המאשימה ולנוכח הערות בית המשפט בעניין זה. די אפוא, בכך כדי לדחות כל טענה בדבר חסר זה ואפשרות השלמתו.

שנית, אפילו נניח כי הבקשה הנדונה לצירוף המידע הנדון הוגשה בתום פרשת התביעה, בכל מקרה הוגשה קודם לתחילת פרשת ההגנה, בעוד שכבר בפתח ישיבת ההוכחות שבה העידו עדי התביעה האחרונים (18.5.2021) ואף בסופה, הודיעה באת-כוח המאשימה כי תגיש את הבקשה. כמו כן, מעבר לטענה בעלמא בדבר היעדר יכולת לחקור את המומחה על פרטי ניסיונו והשכלתו, לא נאמר אלו שאלות, אם בכלל, מבקשת ההגנה להציג לו בעניין זה. דבר לא מנע מההגנה לעתור להחזרת המומחה אל דוכן העדים כדי להציג לו את שאלות בעניין ניסיונו ובעניין השכלתו, אילו מצאה כי יש צורך בכך.

שלישית, לנוכח גרסת הנאשם, שלפיה לא עשה כל מעשה או פעולה אשר עשויים היו לגרום לשריפה, כי הוא כופר בכך שהוא גרם לשריפה וכי מטעם זה אף כפר באופן התרחשות השריפה מחוסר ידיעה, ממילא נושא המחלוקת אינו אופן התפרצות הדליקה, אלא זהותו של הגורם לה. השאלה הטעונה הכרעה היא אם היה זה הנאשם או אדם אחר. בנסיבות אלו, ממילא אין בחוות דעת המומחה כדי להעלות או להוריד מבחינת הנאשם.

רביעית ולבסוף, תכלית העמידה בדרישות הצורניות של הגשת חוות דעת מומחה, לרבות הצורך בהכללת מידע בדבר השכלתו וניסיונו, נועדה לאפשר הגשת חוות דעת מומחה בכתב, ללא צורך בחקירתו. מעת שהמומחה הוזמן להיחקר על חוות דעתו, אין עוד משמעות רבה לפגמים צורניים, לרבות החסר במידע האמור, שאותם ניתן לרפא במסגרת חקירת המומחה. לפיכך מעת שהמומחה העיד ונחקר על חוות דעתו, אין בחסר במידע האמור או בהשלמתו מאוחר יותר, כדי לפגום בחוות דעתו. כך נאמר לעניין זה:

"... חוות דעת זו לא הוגשה אמנם בדרך הצורנית המקובלת לפי סעיף 24 לפקודת הראיות, אך בכך אין דבר לענייננו. **צורת ההגשה הקבועה בסעיף 24 ובתוספת הראשונה לפקודת הראיות נועדה, בעיקרה, לשרת את תכליתו של סעיף 20. היינו, לאפשר לצדדים להגיש חוות דעת מומחה על דרך הכתב. לעיתים, אף מבלי שזה ייחקר בבית המשפט (וראו ההוראה שבסעיף 26 לפקודת הראיות).** הגשתה של חוות דעת שלא בדרך הצורנית הקבועה בתוספת הראשונה, אינה פוגמת - כשלעצמה - בעמידת המשיבה בחובתה לפי סעיף 74 לחסד"פ. עדיף אמנם, שככלל תגיש המשיבה את חוות הדעת מטעמה בצורה הנוהגת, לבל תפתיע את הנאשם וסניגורו ותיכשל בהגשמת מטרות העיקריות של סעיף 74 לחסד"פ - הבטחת הליך הוגן לנאשם, אלא שכפי שיפורט להלן לא היה, במקרה זה, פגם צורני כדי לגרום לעיוות דין למערער" (ההדגשה אינה במקור) (ע"פ 2842/10 קלדרון נ' מדינת ישראל (23.1.2012), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 18).

12. מכל הטעמים האמורים, בקשת המאשימה לצירוף פרטי השכלתו ואת פרטי ניסיונו של מומחה כיבוי השרפות מטעמה, מר משה משה, מתקבלת.

ב. בקשת ההגנה לקביעת מועד הוכחות נוסף שבו יעיד עד התביעה יעקב

13. בעניין בקשת ההגנה לזימונו של עד התביעה יעקב לעדות מטעם ההגנה, הוגשו מספר בקשות ותגובות (הוגשו בין יום 21.5.2021 ליום 24.5.2021), וכן נשמעו טענות הצדים בעניינה בדיון מיום 25.5.2021.

על-פי דברי המאשימה, נכון להיום יעקב שוהה בארצות הברית ואף לא ידוע מתי יגיע לישראל. השערת ההגנה כי סביר להניח שיגיע במהלך החגים החלים בחודש תשרי, אינה אלא בגדר השערה ובכל מקרה, חגים אלו יחולו רק בעוד למעלה מארבעה חודשים. בנסיבות אלו, הועלתה אפשרות לשמיעת עדותו באמצעות היוועדות חזותית, אם תימצא הצדקה לכך.

14. במסגרת בירור הצורך בשמיעת עדותו של יעקב, הבהירה באת-כוח המאשימה בדיון מיום 25.5.2021, כי מדובר בעד שהוא בן משפחת השכנים, אשר עדותו נועדה רק לעניין הסכסוך בינם לבין משפחת הנאשם. לשיטתה, עדותו אינה "כל כך רלוונטית" ומטעם זה ויתרה עליו. כמו כן, הבהירה כי אינו רלוונטי לעצם עבירת ההצתה וכי בעניין זה עדותו אינה קבילה. זאת מאחר שהוא לא נכח במקום בעת גרימת ההצתה וכי כל דבריו בעניין זה הם בגדר עדות מפי השמועה.

כך השיבה באת-כוח המאשימה לשאלות בית המשפט בעניין (בדיון מיום 25.5.2021): "העד לא רלוונטי במובן זה שהוא לא עד ישיר לעבירות. הוא כן היה בבית ויצא לאחר ששמע את הפיצוץ, וזה מה שהוא אמר. הוא לא עד ישיר לעבירה אך הוא כן היה בבית בזמן שפרצה השריפה, הוא יצא לאחר מכן. ביחס לתיאור שהוא מתאר, היתר הוא עדות מפי השמועה".

עוד הוסיפה: "לשאלת בית המשפט אם בעדותו של העד יש משהו ישיר שאינו עדות שמיעה שקשור באירוע השריפה או ההצתה, אני משיבה שאין בעדותו דבר כזה שאינו עדות שמיעה".

15. מנגד טען בא-כוח הנאשם (שם): "זה לא שהעד לא היה בזירה לטענתם. עם כל הכבוד לחברתי זה לא הסבר אם העד רלוונטי או לא. לשאלת בית המשפט, למה העד רלוונטי, אני משיב שהעד מופיע כעד תביעה בכתב האישום. העד לא נרשם בשגגה בכתב האישום. מרגע שהמדינה הוסיפה את העד לרשימת עדי התביעה, כפי שעמדתי בתגובתי, אנחנו מדברים על תיק שהוגש בו תיק מוצגים והתקיים דיון לפי 144. העד הזה הגיע לכאן פיזית בינואר, מה שחברתי צריכה לציין".

עוד הוסיף בא-כוח הנאשם: "לשאלת בית המשפט, אם העד ראה או שמע בעצמו או שמדובר בעדות שמיעה, אני משיב

שאני לא יודע מה אמיתות התוכן של הדברים, אבל העד היה בזירה והוא גם ראה אנשים מדברים עם אנשים וזכותי לחקור אותו. חבל לי שחברתי לא מפרטת, אך המדינה ידעה שהוא עבר להתגורר בחו"ל, לא לפני הדיון של ה 18.5, אלא רק לאחר שהגשתי את הבקשה".

לעניין אחרון זה יוער, כי באת-כוח המאשימה הבהירה שהעד יעקב לא התייצב לדיון מיום 5.1.2021, וכי מי שהגיע לדיון זה היה אביו. כמו כן, על-פי תגובתה בכתב מיום 24.5.2021, רק סמוך לדיון מיום 18.5.2021 התברר לה כי יעקב עבר לגור בארצות הברית.

16. לאחר בחינת טענות הצדדים ומהטעמים שיפורטו להלן, לא נמצאה הצדקה לקביעת מועד דיון נוסף כדי לאפשר את שמיעת עדותו של יעקב.

17. אין מחלוקת בדבר זכותה של ההגנה לזמן לעדות עד תביעה שהמאשימה בחרה שלא להזמין להעיד. בנסיבות אלו ההגנה אף רשאית לחקור עד זה בחקירה ראשית, כאילו הייתה חקירה שכנגד (סעיף 178 בחוק סדר הדין הפלילי). עם זאת, עצם הכללת עד בכתב האישום אינה הופכת אותו בהכרח, לעד רלוונטי שעדותו דרושה.

בעניין הזמנת עדים נקבע בסעיף 1 בפקודת הראיות, לאמור:

(א) מותר להזמין כל אדם ליתן עדות שהיא קבילה **ושייכת לעניין**; והוא, כשאין הוראה אחרת בפקודה זו.

(ב) בית המשפט רשאי, לפי שיקול דעתו, **לסרב** להוציא הזמנה **אם אין בה צורך** או אם ראה שנתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת.

בדומה, הוראת סעיף 106(א) בחוק סדר הדין הפלילי קובעת כך:

בית המשפט יזמין, לבקשת בעל דין, כל אדם להעיד במשפט, **זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט**, וכן רשאי בית המשפט להזמין עד מטעמו.

18. בהתאם להוראת סעיף 1 בפקודת הראיות ולהוראת סעיף 106(א) בחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט הוסמך למנוע הזמנת עד מטעם מי מבעלי הדין, אם עדותו של אותו עד אינה "שייכת לעניין", אם "אין בה צורך" או אם אין בה כדי "להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט".

הוראות אלו קובעות אפוא, כי אם עדותו של עד מסוים אינה דרושה, אם נמצא כי אין בה כדי לסייע להכרעת המחלוקות

ואף נמצא כי היעדרה אינו עלול לגרום לעיוות דין, כי אז מוסמך בית המשפט שלא להיעתר לבקשה להזמנת אותו עד (ראו: ע"פ 1280/06 כרמלי נ' מדינת ישראל (1.3.2007), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה ז (להלן - **עניין כרמלי**)). כך בדרך כלל וכך במיוחד לאחר שנמצא כי יעקב לא היה עד לאירוע ההצתה, כי בעניין זה עדותו היא בגדר עדות מפי השמועה ולכל היותר יוכל לשפוך אור בעניין הסכסוך הנטען בין משפחת השכנים למשפחת הנאשם. כך בעוד נושא הסכסוך הוא בגדר נושא צדדי או נלווה, שאינו קשור במישורין, אם בכלל קשור, לעבירות שבהן מואשם הנאשם. לפיכך אף אין הצדקה לזימון יעקב למתן עדות (ראו: ע"פ 6586/98 אלסיבצקי נ' מדינת ישראל (18.5.1999), כבוד השופט י' קדמי, פסקה 4.א (להלן - **עניין אלסיבצקי**)).

כך בדרך כלל וכך על אחת כמה וכמה במקום שבו יעקב אינו בארץ, לא ידוע מתי יגיע לארץ ובעוד עדותו, שכאמור אינה דרושה, עשויה לגרום לדחיית המשפט בחודשים רבים נוספים.

19. משנמצא כי עדותו של יעקב אינה רלוונטית לעבירות שבהן מואשם הנאשם, כי בעניין עדותו היא בגדר עדות מפי השמועה, כי אין בעדותו כדי לסייע להכרעה במחלוקות הטעונות הכרעה וכי שמיעת עדותו תאריך את המשפט שלא לצורך, בקשת ההגנה להזמנתו נדחית.

ב. בקשת ההגנה לקביעת מועד הוכחות נוסף כדי לאפשר לה להגיש חוות דעת מומחה

20. בקשת ההגנה לקביעת מועד דיון נוסף בעוד כחודש לפחות, כדי לאפשר לה להגיש מטעמה חוות דעת מומחה מטעם מהנדס המומחה לנושא הצתות, הוגשה ביום 23.5.2020. כנטען בבקשה ובדיון שהתקיים בעניין הבקשה, רק לאחרונה אישר הסניגור הציבורי המחוזי את המימון הדרוש לשם הזמנת חוות דעת המומחה, ולפיכך הבקשה הוגשה רק ביום 23.5.2021, לאחר תום פרשת התביעה (ביום 18.5.2021) וקודם לפרשת ההגנה (שנשמעה ביום 25.5.2021).

לאחר בחינת טענות הצדדים בעניין בקשה זו, לא נמצא נימוק המצדיק להיעתר לה.

21. ראשית לכל וכפי שטענה המאשימה בצדק, חומר החקירה הומצא אל ההגנה סמוך לאחר הגשת כתב האישום, אשר כאמור לעיל, הוגש עוד ביום 22.3.2020, למעלה משנה קודם להגשת הבקשה הנדונה. חוות דעת המומחה מטעם המאשימה הוגשה במסגרת תיק המוצגים, עוד ביום 27.12.2020. המומחה מטעם המאשימה העיד בדיון מיום 5.1.2021 ובמועד זה נקבעו מועדי הדיונים לסיום שמיעת הראיות בהליך הנדון (18.5.2021 - לסיום פרשת התביעה; 25.5.2021 - לסיום פרשת ההגנה). בנסיבות אלו, אין כל הצדקה להגשת הבקשה בשלב כה מאוחר. במיוחד אין לכך הצדקה במקום שבו המשמעות של הבקשה היא דחיית סיומו של ההליך הנדון בחודשים רבים (פגרת הקיץ מתחילה בעוד כחודש וחצי ולאחריה, בחודש ספטמבר כמעט אין ימי דיונים בשל החגים החלים בחודש תשרי). אף אין כל רלוונטיות לכך שמשום מה, אישורו של הסניגור המחוזי למימון חוות דעת מומחה מטעם הגנה התקבלה באיחור כה משמעותי. מכל מקום, כפי שעוד יובהר, לא בכך נעוצה דחיית בקשת ההגנה הנדונה.

22. כפי שכבר נאמר, לנוכח גרסת הנאשם בעניין העבירות שבהן הוא מואשם, המחלוקת הטעונה הכרעה אינה

נוגעת למנגנון ההצתה אלא רק לשאלה אם הנאשם הוא זה אשר גרם להצתה, כנטען בכתב האישום. לפי גרסת הנאשם שתוכנה הובא לעיל, אין כל מחלוקת בין הצדדים בשאלת מנגנון גרימת ההצתה. אף אין לכך רלוונטיות לנוכח טענתו, כי לא עשה כל מעשה אשר יכול היה לגרום להצתה. בנסיבות אלו אף ספק אם יש צורך בראיותיה של המאשימה בעניין זה, אשר כאמור לעיל, כבר הוגשו בהסכמת ההגנה במסגרת תיק המוצגים.

משנמצא כי אין בראיות הקשורות במנגנון ההצתה כדי להעלות או להוריד לעניין המחלוקת הטענות הכרעה, הרי שמדובר בראיות אשר אינן דרושות. לפיכך, אף חוות דעת המומחה שההגנה מבקשת להגיש היא אפוא, בגדר ראיה אשר "אין בה צורך" ואף אין בה "להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט". בנסיבות אלו, בהתאם להוראות סעיף 1 בפקודת הראיות וסעיף 106 בחוק סדר הדין הפלילי, אין מקום לאפשר הגשת חוות דעת מומחה מטעם ההגנה (עניין כרמלי ועניין אלסיבצקי). כל זאת במיוחד מעת שההגנה לא הראתה מדוע חוות דעת מומחה זו דרושה, כיצד תועיל לבירור המחלוקת הטענות הכרעה או כי אי הגשתה עלול לגרום לעיוות דין.

כך בדרך כלל וכך על אחת כמה וכמה מעת שהבקשה הוגשה באיחור כה משמעותי, ללא כל הצדקה לאיחור זה, בעוד מועדי הדיונים נקבעו לפני חודשים רבים ובעוד שאם תתאפשר הגשתה - הגם שאין בה צורך - יביא הדבר לעיכוב סיומו של ההליך הנדון בחודשים רבים.

23. מהטעמים האמורים, בקשת ההגנה לקביעת מועד הוכחות נוסף, כדי לאפשר את הגשת חוות דעת המומחה מטעמה, נדחית.

סיכום והחלטה בעניין סיכומי טענות הצדדים ההליך הנדון

24. סיכום ההחלטות בעניין שלוש הבקשות שנדונו בהחלטה זו הוא כלהלן:

- א. בקשת המאשימה לצירוף פרטי השכלתו ופרטי ניסיונו של מומחה כיבוי השריפות מטעמה - מתקבלת.
- ב. בקשת ההגנה לקביעת מועד הוכחות נוסף שבו יעיד עד התביעה יעקב - נדחית.
- ג. בקשת ההגנה לקביעת מועד הוכחות נוסף כדי לאפשר הגשת חוות דעת מומחה בתחום ההצתות מטעמה - נדחית.

25. הצדדים יסכמו את טענותיהם בכתב כלהלן:

סיכומי המאשימה יוגשו עד יום 28.6.2021.

סיכומי ההגנה יוגשו עד יום 20.7.2021.

לאחר הגשת סיכומי ההגנה ייקבע מועד דיון להשלמת סיכומי טענות הצדדים בעל-פה.

ניתנה היום, כ"ג בסיוון התשפ"א, 3 ביוני 2021, בהיעדר הצדדים.